

Ponieważ w tym przypadku chodziło o część decyzji indywidualnej, powinna być ona „w odpowiedni sposób” podana do wiadomości wnoszącego odwołanie.

Zdaniem wnoszącego odwołanie, z całości powyżej przedstawionych rozważań wynika, że Sąd Pierwszej Instancji dopuścił się naruszenia prawa.

Skarga wniesiona w dniu 30 sierpnia 2005 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Danii

(Sprawa C-327/05)

(2005/C 257/12)

(język postępowania: duński)

W dniu 30 sierpnia 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez N. B. Rasmussena i A. Caeirosa, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Królestwu Danii.

Komisja Wspólnot Europejskich wnosi do Trybunału o:

1. stwierdzenie, że ustanawiając i utrzymując w mocy przepisy stanowiące, wbrew art. 3 ust. 3 dyrektywy Rady 85/374/EWG z dnia 25 lipca 1985 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich dotyczących odpowiedzialności za produkty wadliwe, że pośrednicy sieci dystrybucji odpowiadają na tych samych warunkach co producent Królestwu Danii uchybiło zobowiązaniu do pełnego i prawidłowego wdrożenia tej dyrektywy;
2. obciążenie Królestwa Danii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgodnie z art. 10 duńskiej ustawy o odpowiedzialności za produkty wadliwe (Produktansvarslov) pośrednik „odpowiada za produkt wadliwy bezpośrednio względem poszkodowanego i dalszych pośredników sieci dystrybucji”.

Duńskie przepisy dotyczące odpowiedzialności pośredników za cudze czyny spowodowały, że poszkodowany może wystąpić z roszczeniem odszkodowawczym bezpośrednio przeciwko pośrednikowi (pojęcie to obejmuje również zdefiniowane w art. 3 ust. 3 dyrektywy pojęcie „dostawcy”), o ile spełnione są przesłanki odpowiedzialności producenta za produkt wadliwy, to znaczy o ile poszkodowany udowodni szkodę spowodowaną przez wadliwy produkt. W przypadku odpowiedzialności za cudze czyny brak staranności nie ma zatem znaczenia. Decydujące jest, że odpowiedzialnością za produkt wadliwy może zostać obciążony producent.

Zgodnie z art. 13 Produktansvarslov każdy pośrednik, który został pociągnięty do odpowiedzialności za produkt wadliwy, może wystąpić z roszczeniem regresowym zarówno do poprzedniego pośrednika jak i producenta.

Obciążenie pośrednika odpowiedzialnością za cudze czyny jest niezgodne z dyrektywą. Twierdzenie to uzasadnia okoliczność, że dyrektywa przewiduje obciążenie odpowiedzialnością za produkt wadliwy opartą na zasadzie ryzyka wyłącznie producenta. Jedynie w przypadkach określonych w art. 3 ust. 3 dyrektywy również pośrednik może zostać poddany reżimowi odpowiedzialności za produkt wadliwy opartej na zasadzie ryzyka.

Duńskie przepisy odbiegają od tego uregulowania, przewidując bezwzględną odpowiedzialność odszkodowawczą pośrednika w postaci odpowiedzialności za cudze czyny niezależnej od przesłanki winy, w każdym przypadku, w którym producent mógłby na tej podstawie zostać pociągnięty do odpowiedzialności za produkt wadliwy.
